

ממלכת כהנים

פרשת במדבר
שבת שלום!

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש (שמות י"ט ו')

התורה והממלכה בישראל קשורים זה עם זה קשר בל ינתק. המלך בשבתו על כסא ממלכתו, כתב לו את ספר התורה המיוחד לו, משנה התורה¹, כתיבה מיוחדת בתור מלך מושל על העם ומנהיג את החיים החברותיים של הכלל, חוץ מהספר הרגיל שכל אחד מישראל צריך לכתוב לעצמו, בתור בן ישראל מצד החובה של ואתם כתבו לכם את השירה הזאת².

מה אנו למדים מחובה ממלכתית זאת, שקבלת התורה בישראל קבלה כפולה היא, קבלת חובת היחיד בתור יחיד השייך להכלל, לכללות האומה בקדושתה. וקבלת החורה, בתור קבלתה של האומה המנהיגה את חייה החברותיים, בתור לאום.

אמנם, עבודה קשה היא ביחוד שמירת התורה הכללית הממלכתית, עבודה הרבה יותר קשה מהשמירה של התורה היחידית. כי התורה ומצותיה באו לצרף את הבריות³, ומלאכת הצירוף של הכלל כולו בתור חברה הזקוקה לענינים מדיניים, הוא הרבה יותר מסובך בדרך עבודתו ממלאכת הצירוף של כל יחיד כשהוא לעצמו בתור איש פרטי. כי הרי עינינו הרואות שגם המוסר האנושי הפשוט, בדברים שחוש הצדק הטבעי הוא מסייע אותם, עד כמה שאצל הפרטים יש לו על כל פנים איזה אחיזה בחיים, לא זכתה האנושיות בכללותה עדיין, שיהיה מוסכם בתור חובת מוסר ביחש להמדיניות הצבוריות, ואפילו המפלגתית כולה. ובשביל כך אנו יודעים שאותו היצר הרע שבאדם הפרטי — הרי הוא מתגבר בכפלי כפלים בהאדם המדיני הכללי, עד שכל מושגי הטוב והרע, הצדק והרשע הרי הם נעשים אבודים לגמרי מתוך המהומה המדינית הקלחת הממלכתית הרוחות, אשר היא כים נגרש, ובשביל כך נטע יוצר העולמים מראש ומקדם את שמו של משיח לפני בריאת העולם⁴, לפני שמש ינון שמו⁵. כח ממלכתי נגזר מעצם היסוד שבקדושה מוכן הוא בעומק נשמת ישראל הכללית, לפני שמהומת ההיים של העולם כולו תוכל לרשום עליו את הרשמים של מחיקת הצדק ואכזר המוסר, הבא במדה הרגילה מתוך הזרם הנורא שבהשתערוות גלי החיים החברותיים. ומפני כך אנחנו קוראים את מגילת רות הזותמת בתולדתו של דוד מלך ישראל, יסוד משיח אלקי יעקב, בחג השבועות זמן מתן תורתנו.

ותיה זה לנו לאות, שבאותה התנועה שהננו מרגישים בה את הצמיחה החברותית הלאומית, אנו חייבים לרומם בה את המדריגה המוסרית ואת הזיקה ליסוד הקודש שלנו, בכחה של תורתנו הקדושה שהיא תורת חיים מקור הצדק ומעין האמת. וחלילה לנו לחשוב שהגלים הסוערים שבשאיפה המדינית רשאים הם לעור את עינינו, מבלי לראות נכוחה, וקל וחומר שחם לנו ליתן ליצר המפלגתי העלול להתעורר ביותר, בעת שהתנועה המדינית הולכת להוצר, שיעביר אותנו על מדת הצדק והאמת, על מדת האהבה האנושית הכללית והפרטית. אהבת ישראל, וחובת הקדושה המיוחדת לישראל. כי חובתנו היא לא רק להיות אנשי קודש בתור אנשים פרטיים, כי אם גם וביחוד להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש⁶ ולשאוף ליסוד ממלכתי מקודש, שהוא כדאי להיות נקרא בשמו עוד מלפני ההתהוות של העולם המעשי וכל סאונג, מיסוד התורה שקדמה לעולם⁷, ומיסודו של דוד מלך ישראל החי וקיים⁸, ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ⁹, במהרה בימינו אמן.

הַתְּנוּצָצוֹת אֹרֹךְ שֶׁל מְשִׁיחַ.

קִלְד

אֲרֹךְ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא מְנַהֵיר אֶת כָּל הָעוֹלָם,
מֵהֶסֶךְ אֶת כָּל הַהוּיָה לְזוֹהַר תּוֹרָה.

וְהֵנְנוּ נִתְבַּעִים מִמַּעַמְקֵי נִשְׁמַתְנוּ לְחוּשׁ אֶת הַגּוֹדֵל הַזֶּה,
גַּם עֲכָשִׁיו, בְּהִיּוֹתוֹ שׁוֹלַח רַק קוֹי אֹרֵךְ זַעִירִים.

כִּי הַנְּהוּרִים הַקְּלִילִים הֵנָּה מִתְמַעֲטִים וְהוֹלְכִים, גַּם קוֹדֵם
שֶׁנִּתְגַּלָּה הַרְיוּוֹי הַגְּדוֹל שֶׁל הָאֹרֵךְ הַמְּרוֹמֵם. וְאִם נֶאֱחָז רַק בְּמִדַּת
הָאֹרֵךְ הַגְּלוּתִית נִשְׁאָר שׁוֹמְמִים. וְהֵנְנוּ מוֹכְרָחִים לְתַפּוֹס מִיַּד אֶת
מִדַּת הָאֹרֵךְ הַגְּדוֹלָה, הַהוֹלְכַת וְחוֹדְרַת לָנוּ מֵאֹרֵךְ הַגְּאוּלָּה,
גַּם בְּרֵאשִׁית זַעִירוֹת הוֹפְעָתָה.

וְתִכּוֹנַת אֹרֵךְ הִיא הוֹפְעַת הַתּוֹרָה בְּאֹרֵךְ הָעוֹלָם כּוֹלוֹ,
הוֹפְעַת הַקּוֹדֵשׁ בְּאֹרֵךְ כָּל הַחוֹל כּוֹלוֹ, הוֹפְעַת הַרוּחָנִיּוֹת
הַמְּזוֹכְכַת בְּתוֹךְ כָּל הַחַמְרִיּוֹת, הוֹפְעַת הַנַּפֶּשׁ בְּתוֹךְ
כָּל הַבָּשָׂר. הַעֲלֵאת עֶרֶךְ כָּל הַחַיִּים, הָאֵרַת אֹרֵךְ קִדְשֵׁי קִדְשִׁים
בְּכָל הַשְּׁלֵבִים שֶׁל הַמְּצִיאוֹת, בְּכָל הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַיֵּשׁ.

שָׁמַיִם וָאָרֶץ יִרְנְנוּ לְשִׁמּוֹ, לְחוּשׁ אֶת הַצְּדָקָה, וְאֶת
הַתְּפֹאֶרֶת, בְּמֵלֵא הוֹדֵם, בְּצוֹרֵתֵם הָאִיִּדִיאלִית, בְּמְרוֹמֵי הַרוֹם, גַּם
בְּתַחֲתִית כָּל שְׁפֵל. לְהַאֲזִין לְשִׁיחַ שְׂרָפִי קוֹדֵשׁ מְכַל הַגָּה וְזִמְזוּם,
לְמַצּוֹא אֹרֵךְ רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מְכַל רַעִיוֹן וְחַסְף.
גְּדִלוֹ לְדִי אֶתִי וְנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדוֹ.